

ДО ПИТАННЯ ПРОГРАМ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПАЦІЄНТІВ ПІСЛЯ ПЕРЕНЕСЕНИХ ХІРУРГІЧНИХ ВТРУЧАНЬ НА ОРГАНАХ ЧЕРЕВНОЇ ПОРОЖНИНИ

Співак А.П., Миронюк І.С.

ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород

Навіть в умовах швидкого розвитку технологій оперативних втручань в хірургічній практиці та широке розповсюдження високо-технологічних і малоінвазивних методів хірургічного лікування багатьох хвороб та патологічних процесів питання післяопераційних ускладнень, органічних та функціональних змін після перенесеного оперативного втручання залишається актуальним. Так, частота виникнення ускладнень та патологічних порушень після оперативних втручань на органах черевної порожнини залишається високою і коливається від 11,8 до 50 % [1]. Впровадження програм реабілітаційної допомоги з використанням методів та засобів фізичної терапії максимально сприяє відновленню функцій життєво важливих систем організму, запобігає виникненню післяопераційних ускладнень, сприяє скорішому видужуванню та відновленню пацієнтів [2]. На сьогодні розроблено, впроваджено і доведено ефективність різних програм реабілітаційної допомоги пацієнтам, які перенесли оперативні втручання на органах черевної порожнини [3, 4]. Але, в умовах реформування системи охорони здоров'я в Україні, переходу на контрахтування закладів охорони здоров'я спеціалізованого рівня на надання медичних та реабілітаційних послуг за бюджетні кошти через Національну службу здоров'я України (НЗСУ), питання надання реабілітаційної допомоги пацієнтам, що перенесли хірургічні втручання на органах черевної порожнини (в тому числі і ургентні) залишається відкритим. На сьогодні НЗСУ пропонує три пакети медичних послуг за програмою медичних гарантій на 2020 рік за напрямком реабілітації: Медична реабілітація немовлят, які народилися передчасно та / або хворими, упродовж перших трьох років життя; Медична реабілітація дорослих і дітей від трьох років з ураженням опорно-рухового апарату та з ураженням нервової системи. Окремі компоненти реабілітаційних послуг включено в інші пакети. Так, в пакеті «Хірургічні операції дорослим та дітям у стаціонарних умовах» в специфікації передбачено надання послуг з медичної реабілітації в гострому періоді для запобігання виникнення післяопераційних ускладнень та направлення пацієнтів в інші заклади /

підрозділи для надання послуг з медичної реабілітації у підгострому та відновному періодах [5]. Отже, хірургічні пацієнти з ургентними захворюваннями органів черевної порожнини можуть отримати оплачувані державою реабілітаційні послуги після перенесених оперативних втручань як в ранньому післяопераційному періоді (безпосередньо в хірургічному стаціонарі), так і в пізньому та віддаленому (в інших спеціалізованих закладах). Хоча, необхідно відмітити, що умови закупівлі медичних послуг за напрямом «Хірургічні операції дорослим та дітям у стаціонарних умовах» є досить складні в частині матеріально-технічного і кадрового забезпечення реабілітаційної складової [5]. Тому, на сьогоднішній день є актуальним розробка і впровадження доступних уніфікованих програм реабілітації такої категорії пацієнтів та організаційних моделей забезпечення комплексної реабілітації на усіх її етапах.

Список літератури

1. Лисенко Р.Б. (2016) Профілактика та лікування ранових ускладнень при алопластиці складних дефектів черевної стінки. Запорозький медичний журнал. №3 (96). С. 71–75.
2. Дубровский В.И. (2006) Лечебная физкультура и врачебный контроль. М., 2006. 598 с.
3. Чурпій І.К. (2009) Реабілітація хворих, оперованих на органах черевної порожнини. Вісник наукових досліджень. 4.: 61–62.
4. Буката В.В. (2018) Профілактика розвитку ускладнень після оперативних втручань з приводу спайкової кишкової непрохідності. Science Review. 2 (9):. 44–47.
5. Сайт НСЗУ. – [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://nszu.gov.ua/likar-2020> (Назва з екрану).

ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ЛОКАЛЬНОЇ КРІОТЕРАПІЇ ПРИ СПАСТИЧНОМУ СИНДРОМІ У ПАЦІЄНТІВ ПОХИЛОГО ВІКУ ПІСЛЯ ІНСУЛЬТУ

Стельмах Г.О.

*Тернопільський національний медичний університет
імені І.Я. Горбачевського МОЗ України*

Інсульт – третя за частотою причина смертності та перша за частотою причина інвалідності серед людей зрілого та похилого віку. Основною причиною рухового дефіциту у пацієнтів, які перенесли